

Förorenad mark i Burlöv – risk för hälsa och miljö

Med industrialiseringen på 1800-talet ökade användningen av nya ämnen som kan vara farliga för hälsa och miljö. En orsak till denna farlighet är att spill och läckage kan ha förekommit. Det har i sin tur gjort att ämnen som normalt sett inte finns i naturen har hamnat där och skapat en förorening. En del av Sveriges miljöarbete handlar om att vår miljö ska bli fri från den här typen av gifter.

För att uppnå giftfri miljö pågår bland annat arbete med att identifiera, utreda och sanera markföroreningar. I Skåne har Länsstyrelsen identifierat 6500 områden som potentiellt sett skulle kunna innehålla markföroreningar. Naturvårdsverket har tagit fram en standardiserad metod för att undersöka och riskklassificera dessa områden. Områdena utreds och tilldelas en riskklass utifrån vad för verksamhet som har förekommit på platsen. Riskklass 1 utgör ”mycket stor risk” för hälsa och miljö och riskklass 4 ”liten risk” för hälsa och miljö. Metoden heter MIFO och är indelad i två faser där fas 1 är en orienterande studie som utgörs av arkiv- och kartstudier samt intervjuer och platsbesök. Fas 1 är underlag inför prioritering till Fas 2 där provtagning sker och den slutgiltiga riskklassen bestäms. Efter Fas 2 sker en ny prioritering men denna gång gäller det saneringsåtgärder för att bli av med de föroreningar som upptäckts i Fas 2.

Burlöv är Sveriges näst minsta kommun där det tack vare närhet till stora städer samt bra infrastruktur finns och har funnits olika typer av industrier. Kommunens storlek gör att det är små avstånd mellan industrier, skolor och bostäder vilket ökar risken för att människor ska utsättas för föroreningar. I mitt examensarbete har jag riskklassificerat sex fastigheter i Burlövs kommun som på grund av tidigare verksamheter identifierats som potentiellt förorenade. Syftet med arbetet är att utifrån MIFO Fas 1 göra en prioritering inför kommunens vidare arbete i Fas 2.

Fastigheten Arlov 19:141 prioriteras högst då förorening med hög farlighet tidigare konstaterats på en del av fastigheten. Arlov 13:1 har haft förvaring och hantering som ger misstanke om förorening med hög farlighet. På Tågarp 16:75 har hantering av ämnen skett på ett sådant sätt att det finns risk för förorening av mindre farlighet än på Arlov 13:1. På Tågarp 16:3 finns inga uppgifter om tidigare verksamhet som givit upphov till förorening men det finns en viss osäkerhet. Tågarp 16:5 och Tågarp 16:45 har vid tidigare markundersökningar inte haft några farliga ämnen i höga halter. Tågarp 16:5 har dock haft mindre farliga ämnen i höga halter och prioriteras därför före Tågarp 16:45. Genom denna prioritering kan kommunen gå vidare till MIFO Fas 2 och därefter kan fastigheterna som kräver sanering saneras för att uppnå en giftfri miljö.

Fastighet	Riskklass	Prioritering
Arlöv 19:141	2	1
Arlöv 13:1	2	2
Tågarp 16:75	2	3
Tågarp 16:3	4	4
Tågarp 16:5	4	5
Tågarp 16:45	4	6

Handledare: **Per Sandgren**, Institutionen för geo- och ekosystemvetenskaper, enheten för geologi och **Malin Tell**, Burlövs kommun

Examensarbete 15 hp i miljövetenskap 2011

Miljövetenskapliga institutionen, Lunds universitet

Samhällsbyggnadsförvaltningen område miljö, Burlövs kommun